

KATOLSKI

POSÓŁ

ISSN 0138-2543

Časopis katolskich Serbow

Założeny 1863

Wudawa Towarstwo

Cyrila a Metoda z.t.

číslo 17

26. apryla 2015

Dam wam pastyrjow

„Škoda jeho“, je pječa pólski kardinal Adam Stefan Sapieha prajil wo abiturienće, kotryž bě jeho na wizitacji gymnazija we Wadowicach spočatk meje 1938 z wulkotnej naręcu powitał. Wony abiturient njebě nictó druhí hač Karol Wojtyła, jeho pozdžiši naslēdnik na arcybiskopskim stole w Krakowje a runje przed lětom swiatoprajeny bamž Jan Pawoł II. Za tym prašany, što chcył studować, bě rjekl: polonistiku. Samo jeho sobušulerjo běchu sej myslili, zo wuzwoli sej duchownstwo. „Tola ja sym tehdy přeswědčeny byl, zo mam wostać swětny křešcan. Wězo tež na to myslach, zo bych so angažował w žiwjenju cyrkwe a towarznosće. Mysele na duchownstwo pak rozsudne wotpokazowach“, wuzna Karol Wojtyła pozdžišo.

Tola kardinal Sapieha njebě so mylił. Měješe jenož štyri lěta čakać, doniž so nadžijepołny abiturient sam njepřizjewi. Zwjet-

so jimaj po synu Edmundze we wotstawku 14 lět hišće 18. meje 1920 syn Karol narodži. Jenička džowčička bě hnydom po poro-

Młody Karol Wojtyła

dže zemrěla. Hdyž bě Karolej džewjeć lět, zemrě jemu mać, 45lětna. Jenož tři lěta pozdžišo zemrě tež bratr Edmund, kiž bě so jako młody lěkar ze šarlačom natyknył. Nan jako wojski zastojnik běše we wšem korektny, ale hļuboko wěriwy. Wo nim praji syn Karol: „Wón njetriebaše wjèle namolwjeć. Wothladach sej wot njeho, kak sam sejbe wužada a prócowach so wo spjelnjenje swojich nadawkow. Widžach, kak so klečo pobožnje modli.“ Hdjež bě trjeba, pomhachu susodža a dobrí přečeljo swójbu narunać.

Zahe poča Karol w bliskej cyrkwji k wołtarjej služić. Tež za njeho bě přenje swjate wopravjenje snadź přenje wědome zetkanje z Jězusom a jeho bójskiej lubosću. Wažnu rólu w jeho dušinym wuwiću zabra kapłan, kotryž wot 1930 do 1933 we Wadowicach skutkowaše. Jemu Karol wšednje k wołtarjej služeše, a wón bě jeho spowědnik a duchowny přewodník. Jako gymnazias pomhaše Karol swojemu kapłanej w skupinje ministrantow. Počasu wu-

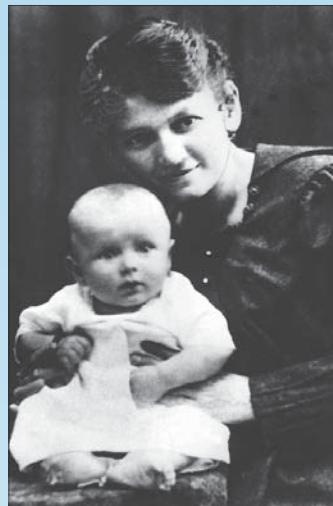
znamjeni so mjez młodostnymi jako energiski a rozsudny charakter. Wupruwowany w žiwjeniskich wosudach začuwaše tež z wosudom druhich.

Po abiturje přesydlíštaj so nan a syn do Krakowa, hdjež namaštaj pola přiwuznych njeboh maćerje skromne bydlenje. Jeničke lěto móžeše so Karol wóměrje studijej polonistiky wěnować. Potom wudyri 1. septembra 1939 surowa wójna. Uniwersita so za Polakow za-wrě. Profesorow zawlečechu do kaceta w Sachsenhausenje. Jenož džélo w skale a pozdžišo w chemijowych zawodach Solvay škitaše Karola Wojtyły před nuzowym džélem w Němskej. Za to pak zrudži jeho nahla smjerć nana, kotryž spočatk lěta 1941 na zapräjenje wutroby zemrě. Někto bě runje dwace-cilétny cyle wosyročeny. Zaso pomhachu jemu přečeljo a znaći a wón pomhaše druhim, tež Židam.

Čežke wobstejnoscē pod němskej okupacijou pólskich ludži dospołne wužadachu. Přiwšem so młodzi ludžo kublachu, tajne studowachu a samo džiwałowe hry nazwučowachu. W tutej krutej šuli žiwjenja, mjez dželačerjemi wodnjo na džéle a po wječorach mjez měščanskej inteligencu dozrawi duchowne wuwiče Karola Wojtyły, zo zaklapa nazymu 1942 wo durje kardinala Sapiehi z próstuwo wo přiwzaće k studijej teologije. Studij wotměwaše so potajne, často-dosć pod strachom žiwjenja.

Po štyrilétnym zdžela nuzowym studiju dôsta Karol Wojtyła 1. nowembra 1946 z dwémaj dalšimaj kandidatomaj měšnicku swječiznu z rukow kardinala Sapiehi w jeho priwatnej kapałce. Bjezdźela su žiwjenske na-zhonjenja měšnika a biskopa Karola Wojtyły swój wotbłyśc namakali w Japoštołskim pismje

„Pastores dabo vobis“ („Dam wam pastyrjow po swojej wtrobje“ – Jer 3,15), kotrež je wón jako Jan Pawoł II. 1992 wudał a w kotrymž mjez druhim rěka: „Wot měšnika wočakuješ, zo zamóže jako pastyr z dobrym přečelom być. Dokelž je měšnik k tomu powołany, žiwy wotbłyśc Jězu Chrysta być, maja sej při-

Mać Emilia z małym Karolem Wojtyłą

Foto: kna

chodni měšnicy rjad čłowjeskich kajkosćow přiwućić. Maja wěr-nosćiwi a wotewrjeni być, kóždeho čłowjeka zańc měć, sprawnosćiwi być a k swojemu słowu stać, sprawne z druhimi sobu začuwać, konsekwentne ži-wjenske nastajenje měć a jara wuważeni być w posudżowanju a zadžerzenju. Wosebje wažna je zamóžnosć wobchadženja z ludžimi. To žada sej wot měšnika, zo njeje arogantny ani za-džerawy, ale miły, přečelny, ho-spodliwy, sprawny w tym, štož praji a myslí, mudry a diskretny, njesebičny a pomocliwy, kmany sprawne a bratrowske počahi sam poskićeć a w druhich wu-budźeć, zwolniwy k zrozumje-nju, wodawanju a pokojenju.“ (Pastores dabo vobis, 43)

G. Wornar

Nan Karol Wojtyła

šaso praji, zo je swójba kolebka měšnickich a scyla duchownych powołanjow, wo kotrež so tule 4. jutrownu njedželu po wšem swětce modlimy. Kajka pak bě swójba Karola Wojtyły? Tajka, kajkež swójby su. Starzej njeběštaj hižo najmłodšej, jako

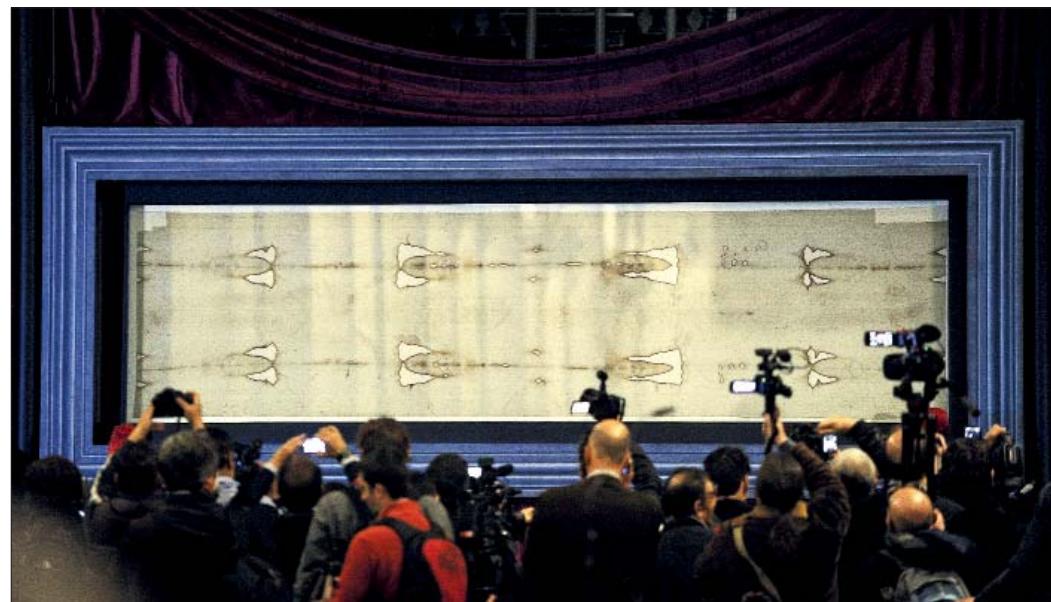
Turinski smjertny rub znowa wustajeny

Po pjeć lětach so Turinski smjertny rub putnikam zaso wot njedzele, 19. apryla, pokazuje. Hač do 24. junija móža płatno, kotrež mnozy jako wobraz Jézusoweho wobliča česćuja, w Turinskem domje widčeć. Z přichinu su 200. narodniny swjateho Jana Boska (1815-1888), kotryž je w tutym měsće nimoměry spomóżne mjez džěćimi a młodostnymi skutkował. Tež bamž Franciskus poda so njedzelu, 21. junija, do Turina, zo by so tam pomodlił.

Před pjeć lětami je sej wjace hač dwaj milionaj ludži Turinski smjertny rub wobhladało. K aktualnemu wustajenju je so hižo dobry milion putnikow přizjewił. Bjez zastupneho lisicka pak k Turinskemu smjertnemu rubej njepříndžeš.

Na 4,36 metrow króć 1,10 metrow wulkim płatnu je wobraz brodateho muža z dołhimi włosami widčeć, kiž bě 1,81 metrow wulki. Wědomostnicy su sej přezjedni, zo ma wón wšitke w bibliji mjenowane znamjenja křižowanego. Wo datěrowanju so hišće diskutuje, runje tak, hač je to woprawdze Jézusowy smjertny rub, do kotrehož Józef Arimatejski z křiža wzateho za-wali. Njehladajo na to pak měl kóždy wědžeć, zo njeje katolska cyrkej rub oficijelne jako relikwii připóznała.

Wot lěta 1578 je tutón rub w Turinje, ale pochadža drje z džensnišeje Turkowskeje. Na spočatku česćowanja steješe

Mnozy žurnalisača fotografowachu na nowinarskim terminje Turinski smjertny rub.

Foto: kna

wobraz fotografa Seconda Pija z lěta 1898, kotryž pokazowaše negatiw. Na nim bě jasnie widčeć wobličo muža srjedźneje staroby z mnohimi ranami. Zdobom spóznachu na negatiwie znamjenja w ewangeliju wopisanego šwikanja a černjowejje króny.

Fyzikarjo, chemikarjo a biologo su mjeztym rub tak dokladnje přeptytowali, zo je to najlepje dokumentowany płat na swěće. Wšitcy, kotriž so za čescowanje horjachu, počerpjechu šok, jako 1988 z pomocu radiokarbonoweje metody wusłědžichu, zo pochadža płat drje z časa mjez 1260 a 1390. Ale tež na tymle pozdatnym wu-

slědku zaso druzy wědomostnicy dwělowachu, kotriž twierdžachu, zo zaleži tole na wobškodzenju ruba přez hašensku wodu. Potajkim poslednje słowo njeje so hišće prajiło. Cyrkej so do tuteje debaty njeměša.

Benedikt XVI. mjenowaše w lěće 2010 Turinski rub pomoc za wěru. Turinski arcybiskop

Cesare Nosiglia rjekny njedawno k problematice: „Wědomość njepodawa žane wotmoły; jeje wotmoły su njewěste připady.“ To pak njeje z jeho wida přičina k znjeměrnjenju wěriwych. Hač do džensnišeho njeeksistuje dopokaz, zo njeje Turinski rub Jézusowy smjertny rub.

KP/kna

Haseloff bamža do Němskeje přeprosyl

Saksko-anhaltski ministerski prezident Reiner Haseloff je pjatk, 17. apryla, bamža Franciska do Němskeje přeprosyl. Přeprošenje njeměri pak so na reformaciski jubilej, ale na wopomnjenje znowazjednočenja Němskeje. Politikar CDU, kiž je katolskeje wěry, swjateho wótca z małej delegaciju wopyta. Wobsah priwatneje awdiency bě nimo znowazjednočenja tež reformaciski jubilej 2017. Po tym je so wón z kardinalnym statnym sekretarom Pietrom Parolinom zetkał.

KP/kna

Štož dušepastyrjam na duši pali

Nowa studija poda hłuboki dohlad do problemow duchownych

Katolscy duchowni a dušepastyro su spokojniši ze swojim žiženjom hač přerězk ludnosće Němskeje. Njehladajo na přeco zaso horco diskutowany problem celibata je studija Mníchowskeho jezuitskeho patra Eckharda Fricka pokazała, zo su woni ze žiženjom a powołanjom přeważne spokojom. 8.600 woprašanych měšników, diakonow a pastoralnych a wosadnych referentow je so takle wuprajilo. Prěni raz bu strowotnopsychologiski profil katolskich dušepastyrow nastajeny. Dotal njewozjewjena studija ma titul „Sorge für die Seelsorgen“. Wulkosć wosady njestei

w zwisku ze strowotnym statwom a spokojnosću zamołwitych. Žiženska spokojnosć zwi-suje pak tež z pozitivnymi spirituelnymi nazhonjenjemi, kiž su centralna motiwacija powołanskego angažementa.

Najlepši škit před burnoutom, duchowno-dušinym wupale-njom, su dobre dželowe wuměnjenja. A tu tči tón špak. Kóždy sedmy dušepastyr ma deficit w připóznawaniu ze stron przed-stajených. Přirunojo z druhimi powołanjemi kaž z lěkarjemi a wučerjemi je mjez dušepastyrjemi mjenje symptomow burn-outa. 14 procentow woprašanych začuwa, zo su přežadani.

Při celibaće njehodži so hižo samsna spokojnosć wobkeda-bować. Dwaj z třoch duchownych rozprawještaj wo pozitivnych nazhonjenjach. Kóždy wosmy měšnik pak njeza-móže z celibatom zwišowace problemy zmištrować. Jeno połojca tutych by so znowa za tutu formu žiženja rozsudžila. Na studiji wobdželeny psychoterapeut Wolfgang Weig, lěkarski direktor Kliniki Nielsa Stensa w Osnabrücku, praješe, zo móžeš podobnu di-stancu k žiženskim wuměnjenjam při lěkarjach a wučerjach zwěšić.

Napadne běchu rozdžele, kak

měšnicy z problemami celibata dla a z přećemi za člowjecej bli-skosću wobchadžeja. Tole zwěsći psychologowka a steylska rjadnica Miriam Altenhofen, ko-traż je interviewy z jednotliwca-mi wjedla. Tu pokazuje so po jeje słowach wěsty čišć čerpje-nja, kotryž dušepastyro na za-kładze krzy w cyrkwi a dla skan-dala znjewužiwanja doživjeja.

Předsyda pastoralneje komisije Němskeje biskopskeje konferency, Osnabrückski biskop Franz-Josef Bode, měnješe, zo su wusłedki studije „cyle drohotne“ wosebje za wuku-blanie a dalekublanje dušepastyrow.

KP/kna

Chcedža sylnišu prezencu biskopskeje konferency w Berlinje

Katolska cyrkej planuje, zo přichodnje w Berlinje wuraznišo hač dotal sobu rěči, a to nic jeničce w politiskich debatach, ale tež na polu wědomosće a kultury. To płaci tohorunja za mjezynarodne počahy, rjekny sekretar Němskeje biskopskeje konferency, pater Hans Langendörfer. Dželowa skupina biskopow pruwuje móžnosće założenia wědomost-

neho kolega. Jezuit měnješe, zo měl nadawk tutoho kolega być, zjawnje so słowa jimać a nowe debaty nastorčić. Katolska socialna wučba měla so sylnišo zaprijeć. Pater Langendörfer zwurazni, zo zmje posledni słwo k tomu nowy Berlinski arcybiskop. Jeho tuchwili wola, při čimž ma so we wjacorych schodenkach wolić. KP/kna

Swjata sukňa w Trieru wustajena

Z wosebiteit Božej službu je Trier-ski biskop Stephan Ackermann pjatk, 17. apryla, lětuše dny swjateje sukňe zahajil. Po jeho slobach wěnuje biskopstwo tute dny k wopomnjenju Druheho Vatikanského koncila, kotryž bu před 50 lětami zakónčeny. Z heslom „Chrystus – swětlo ludow“ nawjazuje swjedžer diecezy na přeje słowa konciloweho dokumenta wo cyrkwi. Biskop Ackermann wuzběhny, zo dopomina heslo na pranadawk cyr-

kwje, mjenujcy, zo ma wona wšem narodam swětlo přinjesć. Nimo Božich službow a modler-skich časow su w programje poskitki za wěste skupiny kaž pěstowarske džěći, jubileje mandželskich a rjadnikow. Swjata sukňa w Trieru płaci w tradiciji jako Jězusowa tunika. W kapale tamnišeho doma chowa so wona jako drohočinka. Ju pak ludžo widěć njemóža, dokelž leži w drzewjanej křinje w klimatizowanym škleńčanym stanje. KP/kna

Nowy brodaty biskop we Vatikanje

Něhdyši Limburgski biskop Franz-Peter Tebartz-van Elst steji nětko oficielnie w zapisku vatikanskich sobudželačerjow. Wokownje prezentuje so tam z nowym outfitom – z brodu a nowymi nawočemi. W bamžowskim almanachu mjenuja jeho „dele-

Cyrkej na BUGA wobdželenia

Zwiazkowa zahrodna wustajeńca z Božej službu zahajena

W Braniborskim domje je biskop ewangelskeje Berlinsko-Braniborsko-hornjołužisko-šleskeje cyrkwe Markus Dröge sobotu, 18. apryla, zwiazkowu zahrodnu wustajeńcu wotewrěł. Jako zastupjer Berlinskeho katolskeho arcybiskopstwa je diecezanski administrator Tobias Przytarski sobu skutkował. Pod heslom „Wot doma k domej – módre pasmo Habole“ je pod skrótšenku BUGA znata wustajeńca přeni raz na wjacorych městnach prezentna. Města Branibor, Premnitz, Rathenow, Stölln a Havelberg tworja zhromadnje lětušu BUGA. Projekt „Cyrkwe w habolskim kraju“ zwjaza na 600 kilometrach 85 cyrkwi. W kóždej cyrkwi so něsto předstaja. Na cykownje 885 připođnišich nyšporach poskičeja wopytowarjam wotpočnenje za čelo a dušu. W Rathenowje móža katolski křížowy puć

Cyrkej dožiwiš na BUGA na wšelakore wašnje. Foče: kna

kročić, kiž w meditatiwnej formje město předstaja. Kónc oktobra woswieća w Braniborje 850. róčnicu założenia doma. Tule cyrkej maya za kolebkou a mać cyrkwi Braniborskeje. KP/kna

Po benediktinskim hesle „Spěwaj a dželaj“

Rjadnische žiwjenje něhdy a džensa na zetkanju Budyskich serbskich seniorow předstajene

„Nalěpki ze starym mnišim hešlom „Spěwaj a dželaj“ wuhladachmy wot 1980tych lět husto na našich awtach.“ Z tutym wuprajenjom zahaji tachantski farar Wito Sćapan wutoru, 21. apryla, swój przednošk před serbskimi seniorami swojeje Budskeje wosady. Z tym nawjaza zdobom na temu tuchwilneho Lěta rjadow. „Běše to zajimawy běh přez cyrkwinske stavizny“, zjima Róža Pinkawina dosć informativnu hodžinu.

Tutón džel cyrkwinskih staviznow započa so w zažnym křesčanstwje z mužemi, kotriž dželchu do pusčiny, zo bychu w samoče Boha spóznali. Woni wotwobročichu so wot luksuso-wego žiwjenja w městach. Jako bu křesčanstwo statna nabožina, stajichu tući pokutnicy a morderjo znamjenja znapřečiwjenja

k rozpadej cyrkwe. Najznačiši z nich bě Antonius, kiž zemře pozdatrne w lěće 356 w pusčinje nad Čerwjenym morjom.

W běhu lěstotkow buchu přeco zaso nowe rjady wotpowědne potrebam a znamjenjam časa założene. Benediktinojo, kotrychž hłowna zasada žiwjenja je wone znate „Ora et labora“ (Spěwaj a dželaj) twarjachu swoje klóštry jako sydła kultury předewšem na horach. Najznačiši je hač do našich dnjow klóšter Monte Casino w Italiskej.

Cistercienski rjad bu w 11. lěstotku w Francoskej jako reformowany benediktinski rjad założeny. Cisterciensko kultiwaciu kraje dale po reguli swjateho Benedikta, twarjachu pak swoje klóštry w dolinach nad rěkami a tworjachu runja

druhim rjadom centrumy modlenja, kultury, kubljanja a wědomosće.

Jako hibanje dalšeho duchowneho wobnowjenja wutwori so rjad trapistow. Tući mniša su přewšo kruče asketisce živi a widža so faktisce jeničke k Božim službam w cyrkwi. Předewšem dušepastyrscce skutkowachu a skutkuja hač do džensišeho franciskanojo, starajo so w přením rjedje wo wšedny lud. W našej kónčinje běštej to „mnišej srjedžiznje“ w Budyšinje a Kamjencu. W lěće 1925 założichu klóšter(k) klarisow w Budyšinje, a to na tehdomnišej kromje města.

Wuwiču industrializacije polěkowaše nowym klóšterskim formam. Kongregacie přewzachu socialne kaž tež kublanske nadawki. Tak skutkowachu boro-

mejki w chorownjach a wudžeržowach syrotownje, dželachu pak tohorunja jako pěstowarki a sotry za domjacu službu hladanja chorych – na příklad w Radworju.

A džensa? Kontemplatiwnym klóštram je drje dale přichod zavěšeny. Wo tym je tež farar Sćapan přeswědčeny. Tež moderny čłowiek tute formy, so ze wšedneho dnja wróća sčahnyć, trjeba. Zdobom wutworjeja so nowe wašnja zhromadněho klóšterskeho žiwjenja w duchu kročenja za Chrystusom. Tai-zeske ekumeniske bratstwo, nastate 1940, přičahuje dale wosebje młodych ludži a přewodža předewšem ewangel-skich a katolskich wěriwych w prócowaniu wo zjednočenie křesčanow we wěrje.

Ch. Meškankowa

„Naša wěčna domizna njeje tu, hdžež wšo so minje“

Diskusija wo pomocy a přewodźe při mręću je wužadanje za kóždeho

Na domyswiećenju w Chrósćicach przed něsto lětami symmjez wjesnymi staršimi ludźimi wabił za wopyt Božich służbów w kapale starownje swjateje Ludmily. Ale bjez kóždeho wuspęcha. Starša žona mi praješe: „Tam šće zahé dosć dón-dżemy.“ Wędżach, zo sym ze swojim derje ménjenym wabje-njom swójiske wrota třelił.

Lědma něchtó so dobrowólne a rady ze swojim wotchadom ze swěta zaběra. Často rěka: „Naj-radšo bych sej pŕał, skoku wu-

zmysłapołe a što jenož čerpje-nje podlěši. Hladajo na zakon-ske postajenja w susodnych krajach Němskeje kaž w Belgis-kej a w Nižozemskiej, hdžež je dowolene, zo smě lěkar aktiwne pomachaž ſiwjenje skónči, je po zašlym w nowemburu wozje-wjenym naprašowanju Deutsch-landtrend tež pola nas hižo 46 procentow woprašanych sam-sneho ménjenja. Kak skoku pak potom nastawa čišć na starych a čežko chorych, tola „so zmi-ny“, zo njebychu swójbnych

Swěčka swěci so na paliatiwnej staci. Tam zwjazuju medicinsku terapiju a psychologiske zastaranje mręacych. Foto: kna

snyć mów. „Tohodla so na tutym městnje zaběram z problemati-ku, kotaž na kón cu kóž-deho nastupa. Zdobom podam wěcowne informacie k tuchwilnej diskusiji wo nastawacym zakonju, kiž ma rjadować, što smě lěkar činić a što nic. Budze jónu kóždy mów po swójskim přeću dostać tabletu, zo by sam postajić móhl, hdy chce woteć? Je samomordarstwo (suicid), kaž je prominentni hižo praktikowachu, wuslědk sebe-wědomeho ſiwjenja?

Tydźen za ſiwjenje 2015

Zašły tydźen stej katolska a ewan-gelska cyrkej zhromadnje z mnohimi zarjadowanjemi přewiedloj tydźen za ſiwjenje pod temu „Dostojne wumrěć“. Dot-ho běše tole tabu. Mjeztym pak mamy zestarjenu ludnosć z přeco wyšej ličbu hladanja po-trěbných. Zdobom su medicini-ske móžnosće, někoho ſiweho zdžerzeć, rozrostli. Tuž so sa-mozrozumliwe prašamy, što je

abo džěći kaž brěmjo počezo-wali. Tohodla warnuje cyrkej před zwjeršnej diskusiju, rozri-sanje pytać po hesle „Njech kóždy sam postaji, hdy a kak chce woteć.“ Wona wabi, sej ſiwjenje jako Boži dar wažić hač do kónca. Při tym njeby so nictó bojeć trjebał, zo měl nje-znjesliwe bolosće wutrać.

Aktiwna pomoc při mręću

Lěkar abo druga społnomócnjena wosoba poda pacientej smiertny srědk jako injekciju abo tabletu. Tuta aktiwna pomoc při mręću je we wšelakich krajach na jasne a njedwělomne přeće pacienta, kiž je při wě-domju a rozumje, dowolena. W Němskej je tole zakazane. W někotrych krajach Evropy rja-duje zakoń tute morjenje po přeću. Tuchwilu je 37 procentow woprašanych ludźi ménjenja, zo mělo so tež w Němskej aktiwna pomoc při mręću dowolić.

Pasiwna pomoc při mręću

Tute wopříjeće woznamjenja, zo so ſiwjenje podlěšowace lěko-wanje zastaji, štož na příklad rě-ka, zo kumštne zežiwjenje abo nadychanje přestanje. Tale pasiwna pomoc je dowolena, jeli sej pacient tole přeje (hlej posta-jenje pacienta [Patientenverfü-gung]) abo jeli je lěkowanje sa-me bjez pozitivneho wuskutka. Problematiske je słowo pasiwna pomoc, dokelž je mojedla wot-stajenje aparata za nadychanje samo na sebi aktiwny čin.

Indirektna pomoc při mręću

Z tutym słowom měnimy, zo dó-stanje pacient medikamenty, na příklad srědkи pře bolosće, kotrež pak zdobom k tomu wjedu, zo dočasne wumrěje. K tomu su sudnistwa w Němskej prajili, zo njeje jenož dowolene, ale samo přikazane, bolosće wolóžace medikamenty podać, tež sylniše, byrnjež so z tym faza mręća přikrótšila.

Pomoc při samowólnej smjerći

Samomordarstwo w Němskej njeje delikt a z tym njechlostajomne. Mnozy čežkochori žadaja za lěkarskej pomocu, zo bychu swoje ſiwjenje dobrowólne skónči móhli. Lěkarske po-wołanske prawo pak pomoc při suicidze zakazuje. Tuchwilu so debatuje, hač móhli towarzystwa pomocy při wumrěcu (Sterbehilfverein), kaž maš je w Świ-carskej, tónle nadawk přewzać. W towarzostci, w kotrež wulki džél ludzi ſiwjenje jako Boži dar hižo njezačuwa, so wězo tute mysenje „Hdyž hižo njemóžu, ſiwjenje skónču“ přeco bóle rozšeri. Prominentni kaž ně-hdyši intendant MDR Udo Reiter su k tomu přinošowali.

Přewod na poslednim puću

Mjeztym etablērowana fachowa disciplina je paliatiwna me-dicina, kotaž wěnuje so zasta-ranju pacientow, kotřiž maja na

zakładże njewuhojomneje chorosće wobmjezowany ſiwenjski čas před sobu. Cil wšeho je to-hodla terapija bolosćow a spirituelny a psychologiski přewod. Zo ma přiwśém člowjeska stro-na najwjetši wuznam, je bjez dwěla. Zwjetša w tak mjenowanych hospicach poskičuja chownje a druhe nošerske to-warstwa wobstaranie pacien-tow. Tež ambulantne služby podobne džél wukonjeja. Němska ma tuchwilu wjace hač 200 stacionarnych hospicow a połdra tysaca ambulantnych hospicnych službow. Nimo toho angažuje so wjace hač sto ty-sac dobrowólnych pomocnicow a pomocnikow.

Positiwnje z wida cyrkwy je prócowanje politikarow, naj-prjedy zakoń k finacialnemu polěpšenju zastarania pacien-tow wobzamkný a syć hospicow rozšeri. Z tym so wočakuje, zo přeće na smjerć chorych, swoje ſiwjenje skónči chcyć, wotebéra. Potom njetrjeba so mjenujcy hižo nichtó dō-heho čerpjenja a samotnosće bojeć.

Steišćo cyrkwjow

Ewangelska a katolska cyrkej stej zhromadnje ménjenja, zo ma so kóžda forma organizo-waneje pomocy při samomorje-nju zakazać. Horca diskusija je nastala wo róli lěkarjow. Skupina zapóslancow zwjazko-weho sejma chce jim dowolić, zo bychu po dokladnje defino-wanych wuměnjenjach při sui-cidze assistować směli. Kardinal Reinhard Marx je w mjenje Němskeje biskopskeje kon-ferency před tajkim prawnickim rjadowanjom wurazne waro-wał. Jeli by so pomoc při sui-ci-dze jako normalna warianta skónčenja ſiwjenja legalizowa-la, bychu mnozy potrjecheni pacienća pod čišćom stali, zo měli to wužić, zo njebychu swo-jim džěćom přidatne džél a kóšty nabřemjenili. Prašeš-li so ludži, čeho so boja, rěka husto wotmołwa: „Nochcu jónu hla-danski pad być.“ Druzy zas nje-wědža, hdyž je jich partner ze-mrěł, kak móhli dale wobstać. Dostojne wumrěć, wobhladany a bjez stracha, na to ma kóždy

Na smjerć choremu člowjesku bliskość wopokazać je kmana forma přewodženja na jeho poslednim puću.

Foto: kna

člowjek prawo. Dostojnosć člowjeka sej žada, zo jeho w poslednjej fazy žiwjenja přewodžeš. To pak njerěka, zo dyrib so žiwjenje kumštnje podlěšić. Kózdy móže pisomne w tak mjenowanym postajenju pacienta rozsudzić, što sej nastu-

pajo lěkowanje w tutej fazy přeje abo njepřeje.

Nadawka a šansa cyrkwe

Wospjet sym w Chróścanskim Domje swjateje Ludmile dožiwił, zo su džéći swojego nana

abo swoju mać w poslednich dnjach žiwjenja wotměnjejo wodnjo a w nocy přewodželi. Kajke to zbožo a žohnowanje za mrějaceho člowjeka! To měla naša křesčanska wotmołwa być na prašenje pomocy při mrěcu. Wosobinsce sej

myslu, zo ma naša cyrkej runje na tutym polu wulki nadawka, kotryž njeje wona dotal ani pravje spóznała. Ale tež Bratstwo swjateho Bosčana by tu hódne a płodne džélo nadešlo.

M. Anders
www.charta-zur-betreuung-sterbender.de

Tydźeń za žiwjenje

Wot 1991 zarjadujetej ewangelska a katolska cyrkej w meji tydzeń za žiwjenje. Na spočatku rěkaše nadpismo „Škit njenarodženeho žiwjenja“. Lětsa njewěnowachu so dny spočatkej, ale kóncej žiwjenja. Z tematiku „Dostojnie wumréć“ skedžbnišeje wobě cyrkwi na tuchwilnu diskusiju wo wobchadženju z čežkochorymi a mrějacymi kaž tež na prašenje tak mjenowanejne aktiwejne pomocy při mrěcu. Towaršnostna a politiska debata so kontroversnje wjedze. Zwjazkowy sejm chce lětsa nazymu začoń k rjadowanju přewodženja mrějacych wobzamknyc. Zdobom dže wo palace prašenje, što a kak smě lěkar pomhać při asistowanym suicidže. KP/kna
www.woche-fuer-das-leben.de

Žadaja za „kulturu smjerće“

Tydźeń za žiwjenje – ekumeniska akcja cyrkwowych

Na zahajenskej ekumeniskej Božej službje „Tydźeń za žiwjenje“ w Hamburgskiej cyrkwi swjateje Katyrny sobotu, 18. apryla, staj so předsyda Němskeje biskopskeje konferency, kardinal Reinhard Marx, a předsyda Rady Ewangelskeje cyrkwe Němskeje (EKD), krajny biskop Heinrich Bedford-Strohm, přeciwo pomocy při samoskóncowanju wuprajiło. W „kulturje smjerće“ mělo so paliatiwnej medicinje wyša hódnota připcpěwać, dokelž so wona wo najlepšu žiwjensku kwalitu čežkochorych prócuje.

Něšto stow hosći z politiki, towaršnosće a cyrkwowych so na swjatočnosti wobdželi. Kardi-

nal Marx praješe, zo je to towaršnosći „wuswěđenje chudoby“, hdýž je samomorjenje jenož dalša opcija w rjedze mnohich: hladarnja, chorownja, suicid. Člowjeskosć so po tym měri, kak towaršnosć ze swojimi starymi a čežkochorymi wobchadža. Woni zaslužeja sej „na wosebite wašnje našu přichilnosć, nic pak jědojty bónčk“, zwurazni kardinal. Tohodla plesděrowaše za wutwar paliatiwnejne mediciny, kotaž zamóže na smjerć chorych hižo džensa wuběrnje na jich poslednim puću přewodžeć. Towaršnosć njeby směla akceptować, zo wupraja so přeće za smjerću jeno dla toho, zo čuja so potrjecheni

ze swojim dónitom sami. Trjebamy lěkarjow, kiž mrějacych přewodžela a nic tajkich, kotriž morja. Bohudžak widzi tole najwjače medicinarjow runje tak, zwurazni předsyda Němskeje biskopskeje konferency.

Nowy Hamburgski arcybiskop Stefan Heße žadaše sej respekt před eksistencielnym rozsudom swědomja člowjeka, ručež je zastupił do ćmoweje cony na kóncu žiwjenja, hdýž wustrowjenje hižo wočakować njemóže. Za wažne ma tež, zo přiwuzni abo medicinarjo mrějacych njestlóča tam, hdżež my jich měć njechamy. Tydźeń za žiwjenje skónči so tutu njedželu, 26. apryla. KP/kna

Wostać, so modlić a so nastajić

Swjate firmowanje z biskopom Kochom w Chrósćicach

Do kemšow požehnowachu kmótřa w přítomnosti biskopa Kocha a faraja Hrjechor swoich firmowanskich mótkow.

W Chróścanskej farskej cyrkwi spočí biskop dr. Heiner Koch sobotu, 18. apryla, 60 młodostnym a dwémaj dorosćenymaj sakrament swjateho firmowanja. Ni-male cyte lěto běchmy so na tutón džeń přihotowali, na kotrejž mějachmy sami swoje „haj“ ke katolskej cyrkwi prají.

W tydzenju do firmowanja wi-jachmy ranku za cyrkej. W rjanej

zhromadnosći rozmołwjachmy so tež wo tym, što tutón sakrament za kózdeho z nas woznamjenja. K přihotam w poslednim tydzenju słuszeše wězo tež swjata spowěď.

Na našim firmowanskim dnu rano zetkachmy so ze swojimi kmótami na farje. Wulki džel holcow bě so druču drastu woblekk. Přewodźany wot jěcha-

rjow dojedźe biskop Koch w za-přahu na faru. Rjekny nam hižo při witanju někotre lube słowa za nas a našich kmótow.

Naši kmótřa nas potom ze słowi-ami „Sym wjesoła, zo sy křče-na.“ požehnowachu. Boža mša w połnje wobsadżenej cyrkwi bě jara hnujaca. Smědžach našeho

biskopa z basnju powitać. To bě za mnje wosebita česć.

Biskop Koch nas w swojim pře-dowanju wosebie na tři słowa skedźbni. Prěnje bě „wostać“. Mamy, hačrunje je to druhdy čežko, w zhromadnosći cyrkwe wostać. Tež raz dwělować słusza-k wěrje. Druhi mjenowany wuraz

Biskop Heiner Koch wudźeše Serbam sakrament firmowanja w jich maćerščinie. Wjace fotow: www.posol.de

Foto: Matej Džislawk

Firmowani zanjesechu na Bożej mši nazwučowany spěw.

bě „so modlić“. Modlo so zdér-zimy počah k Bohu, štož naše ži-wjenje jako křesčenjo wučinja. Třeci dypk bě „so nastajić“. Přeco zaso mamy so na puć podać a za tym pytać, k čemuž smy po-wołani.

Při firmowanju biskop Koch kózdemu firmujomnemu k jeho wuzwolenemu mjenu něsto słowčkow prají a zwurazni zdobom wosobinske přeča, tež kmótam. Po Božej mši fotografowachmy so hišće zhromadnje. Z nyšporom, na kotrejž nam wosadny farar Clemens Hrjehor hišće někotre myslé na puć da a na kotrejž hišće raz naš nazwu-čowany firmowansi spěw za-njesechmy, so swjatočny wob-rjad skónči.

K. Pöpelec

Žiwa praksa křesćanskeje zhromadnosće

Ekumeniska Boža služba w Smječkečanskej cyrkwi

Wěriwi Chróścanskeje a Smječkečanskeje wosady zetkachu so zašlu njedželu, 19. apryla, k ekumeniskej Božej službje. Krasne nalětnje wjedro přinošowaše k dobremu wobdželenju z wobeju stronow, tak zo njemějachu ani wšity w Smječkečanskej ewangeliskej cyrkwi městno. Farar Clemens Hrjehor a farar Andreas Blumenstein, zastupuju choreho fararja Rudolfa Prüfera z Halštrowa, Božu službu nawjedowaštaj. Tematisce orientowaše so ekumeniska pobožnosć na tak mjenowane „lego-dny“ z nadpismom „Twarimy nowe město“. W žurli wjesneho kulturneho domu běchu džěci a młodostni dny do toho přez cylu ploninu z legowymi kamjenjemi swójske město natwariili ze wšem, štož k tomu słuša – město, hdźež je tež Bóh doma.

Farar Clemens Hrjehor předowaše k ewangeliej wo wustrowjenju wićiweho. Cyrkwinskej chóraj z Chrósćic a Halštrowa-Smječkec wobrubištej z rjanymi hudźbnymi kruchami ekumenisku nutrinosć. W serbskich a něm-

Chróścanski cyrkwinski chór wobrubi Božu službu w Smječkečanskej cyrkwi.

Foto: M.A.

skich próstwach wuprajichu wosadni swoje naležnosće, kotrež so potom do cyłka zwiazachu w modlitwie němskeho a serbskeho Wótčenaša. Z „Ludo, chwal Knjeza“ we woběmaj rěčomaj swja-

točnosć wuklinča. Potom witaše wěriwych Smječkečanski hospodliwy farski dom z dobrym kofejom a slónnym tykancom, kotrež přitomni dowuchwalić njemózachu. Někotři so samo wonka

zesydachu, zo bychu so při bjesadze slónca nasrébali. Dobra zhromadnosć a bratrowska atmosfera pokazaštej, zo njeje ekumena hołe słowo, ale žiwa praksa.

M. Anders

„Jutrowni křižerjo“

Pod nadpismom „Jutrowni křižerjo“ rozprawia Katolski Posoł w aprylu 1915, kak su so hospodarjo prócowali, hačkuli běchu najrjeňše konje we wójnje, jutrowne jěchanje tola zmóžnić. „Běše wšak swjatočnosć trochu struchla, a jutrowna radosć bě bóle do wutroby zamknjena. Čím nutriňšo pak su naši křižerjo spěwali a so modlili, spominacy na to, zo wselacy z jich towarzów z nimi so radować njemóža, ale su wonka w strašnym wojowanju, do přirowow zaryći, najwjetšim stracham wustajeni abo hižo za wótčinu padnyli.“

Ze spodžiwanjom čitam, kak jara wažne běchu ludžom wuznamjenjenja wojačow, samo hišće po smjerći. Wjednik kompanije pisa wudowje: „Wobžarujomne njeje (padnjeny Jurij Dučman z Budýšina, rodženy ze Smjerdzaceje – přisp. T.K.) móhl wjac přijimać a nosyć jemu wot Jeho Majestosće kejžora za zmužite zadžerženje před njeprečelom spožčeny Železny křiž II. rjadownje, kotrež Wam tu sobu připožam. (!) Z wutrobnym so bužarowanjom.“ A dale čitam: „Waš luby mandželski bu na druhi džeń rano ze 4

druhimi towarzemi w Kapusniku pohrjebany. W nastupanju pjerščenja a móšnički Wam zdželuju, zo drje je so to zabylo w čém wotewzać.“

Artillerist Jakub Kasper z Radworja dôsta Bjedricha Augustowu medalju. „W bitwach před Waršawu njemózachu munitionske wozy njeprečelskich granatow dla hač ke kanonam dojěć. Tohodla někotři zmužiči kanonerojo wosredź tých rozlětowacych granatow kule wot wozow hač ke kanonam nošachu. – Za to dôsta Kasper wot krala spomnjene wuznamjenjenje, wot swojeje žony pak swařjenje, zo je tak „njetrjebawši do stracha łazyl!“ A dale so piše: „Kaž so žónska wjeseli nad nowym židžanym pjezлом, tak raduje so tež wojak nad dóstatym wuznamjenjenjom, a to z wjele wjetšim prawom; přetož pjezol je sebi žona bjez wosebitez zaslužby sama kupila; rjad (Order) pak je muž abo syn jako myto za zmužitosć wot swojeho krala dóstala.“

A ludžo přeco hišće wójnu podpřerachu, nadžijejo so na dobyče. „Swoje wótčinske zmyslenje pak bě Maćica Serbska z tym

pokazała, zo bě dariła najprjedy wójnski dar 300,- hr, a to po 100,- hr, za kóždy Budyski regiment.“

Do wójny nuzowani buchu po wšej Europje zasadženi, tak mjez druhim w putnískim městnje Lourdesu. Mějachu tam w citadeli němskich wójnskich jatych. Snano bě někotry z nich tam hižo jako putnik pobyl. Farar Šolta-Hajničanski, kiž bě w juliju 1913 z Berlinskim procesionom w Lourdesu pobyl, dopomina so na wone putnikowanje a piše po časopisu „Germania“, kak so němskim jatym tam wjedže: „W nocy spja na słomje w rumach stareho twarjenja. Kóžde dwě njedželi dóstanu wojacy za jich lěhwo k spanju 5 kg dobreje, dołheje słomy abo 7 kg slabšeje, krótšeje słomy. Jěś dóstanu jeći z wosebitez pôdlanskeje kuchnje wšednje sc̄ehowace porciony: 250 gr mјasa, 700 gr chlēba, 1 kg sadu atd. A kofea za wjetšu šalku. ... Na njedželach wotmewaja so za katolskich a lutherskich wosebitez Božę služby, kotrež duchowni z Lourdesa wodžerža.“ Bóh dał, zo bě to prawda.

T. Kubašec

TCM wuhotuje mejski nyšpor

Na mejski nyšpor do Różanta přeprošuje Towarstwo Cyrila a Metoda z.t. Tutón budže njedželu, 3. meje, w 17. hodž. Hudźbnje wobrubja jón Šulerjo Budyskeje hudźbneje šule a jeho wotnožki w Pančicach-Kukowje.

Dzěći a žarowanje

Za dzěći, kotrež žaruja, dokelž su přez smjerć bliskeho přiwuzneho zhibili, chce Hornjołužiski zwiazek Carity wosebitu skupinu wutworić. K přenjemu zetkanju su potrjēcheni přiwuzni, kublarjo a institucije wutoru, 28. apryla, wot 17.30 do 19 hodž. do Kamjenskeho Katolskeho džěćaceho domu, Wysoka dróha 2, přeprošeni.

Duchowna hudźba

W Budyskej serbskej cyrkwi budžetaj njedželu, 3. meje, we 18 hodž., Michał Donat z Chrósćic a cyrkwiński hudźbny direktor Friedemann Böhme z Budyšina na piščelach hrać. W rjedže „Duchowna hudźba“ zaklinča wuznamne twórby piščeloweje hudźby Ámenta F. Lukácsa, Johanna Pachelbela, Johanna Sebastiana Bacha, Leona Boellmanna a Johanna Mattheisa Michela. Zastup je darmotny. Wo kolektu so prosy. Wšitcy su wutrobnje přeprošeni.

Do Swjateho kraja

Drježdanski biskopski ordinariat skedźbna na putnikowanje „Po bibliskich slědach w Swyatym kraju“. Tute wotměje so wot pjatka do pjatka, 18. do 25. septembra. Nawoda budže farar na wuměnku Norbert Jensch z Drježdjan. Zajimcy měli so hać do 3. julija w ordinariaće pod telefonowym číslom (03 51) 3 36 47 83 přizjević. Nadrobny program putnikowanja je pod www.posol.de wozjeweny.

Ministrantska kopańca

Na koparski turněr su ministrantska ze serbskich wosadow přeprošeni. Tutón wotměje so džeń po Božim spěcu, pjatk, 15. meje, w Pěskečach. Započatk je z Bożej mšu w 9 hodž. we wjesnej cyrkwičce.

Z Božim žohnowanjom nowu sezonu zahajili

Mjeztym 12. nyšpor za bikerow a požohnowanie motorských w Ralbicach

Farar Nawka požohnowa w přítomności mnohich wěriwych bikerow a jich jězdžidla. Wjace: www.posol.de Foto: Jan Šołta

Swoje jězdženje měli bikerovo z Božeho Ducha postajowac̄, zwurazni farar Michał Nawka na nyšporje njedželu, 19. apryla, w Ralbicach. Tam běše so něhdže 60 wodžerow motorských ze swojimi jězdžidłami zetkało, zo bychu z Božim žohnowanjom swoju nowu sezonu zahajili. Jich zaměr je, zo sej swět wotkryja a nazhonjenja nahromadža. Rozsudne nazhonjenje je, rozloži farar Nawka, „ak skónčnje před Bohom stejimy“.

Nyšpor wobrubi Ralbičanski

młodzinski chór z třomi spěvami. Zasadžichu tež instrumenty, mjez druhim piščeles z gitaru.

Po sakralnym požohnowanju podachu so bikerovo kěrluš spěwajo k swojim motorskim, kotrež mějachu před Božim domom wotstajene. Tež tam so zhromadnje pomodlichu. Farar Nawka bikerow a jich jězdžidla požohnowa.

Po tym podachu so ze swojimi brunčatymi mašinami na zhromadny wulět. W Nowoslicach swoje zhromadne popołdnjo zakónčichu. KP

Wulět do sewjerneje Polskeje

Polski farar Edward Wasowicz z Neustadta-Sebnitz poda so ze swojimi wosadnymi wot 11. do 17. meje 2015 na busowu jězbu do sewjerneje Polskeje (Gdańsk, połkupa Hel, hród Malbork a Ličerň). K tomu ma hišće někotre městna swobodne. Přistup do busa budže w Budyšinje. Nadrobniše informacie ma farar Gerat Wornar w Baćonju.

wot njedžele

- njedželu, 26. apryla:** 4. jutrowna – Marceliny Japsk 4,8-12 / 1 Jan 3,1-2; / Jan 10,11-18
- pónđželu, 27. apryla:** Pětra Kanizija Japsk 11,1-18 / Jan 10,1-10
- wutoru, 28. apryla:** Pětra Chanela Japsk 11,19-26 / Jan 10,22-30
- srjedu, 29. apryla:** Katyrny Sienskeje 1 Jan 1,5 - 2,2 / Mt 11,25-30
- štvortk, 30. apryla:** Pija V. Japsk 13,13-25 / Jan 13,16-20
- pjatk, 1. meje:** Józefa džělačerja Japsk 13,26-33 / Mt 13,54-58
- sobotu, 2. meje:** Atanazija Japsk 13,44-52 / Jan 14,7-14
- njedželu, 3. meje:** 4. jutrowna – Filipa a Jakuba Japsk 9,26-31 / 1 Jan 3,18-24 / Jan 15,1-8

město
za adresowy nalepk
rozšerjenia

Dobry pastyr

dawa swoje

žiwjenje

za swoje

WOWCY.

Jan 10,11

KATOLSKI POSOŁ

Časopis katolskich Serbow

Wudawačel:
Towarstwo Cyrila a Metoda z.t.,
Póstowe naměsto 2, 02625 Budyšin
Katolski Posol spěchujetej Załožba za
serbski lud, kotař dóstawa lětnje přiražki
Zwiazka, Swobodneho stata Sakskeje a
Kraja Braniborskeje, a Drježdansko-
Mišnjanske biskopstwo.
Zamolwity redaktor: farar Michał Anders
Adresa redakcje a rozšerjenja:
Póstowe naměsto 2 / Postplatz 2
02625 Budyšin / Bautzen
telefon: (0 35 91) 550 212
telefax: (0 35 91) 68 08 40 89
e-mail: Katolski@Posol.de
internet: www.posol.de
Postvertriebsnummer: F 8485
Lětny abonenment placi:
25 eurow, z póstom 50 eurow.
Konto: TCM-Katolski Posol
IBAN: DE56 7509 0300 0208 2823 66
BIC: GEN 0 DEF 1 M O5
banka: LIGA Dresden
kontowe číslo: 20 828 23 66
BLZ: 750 903 00
Číšć: Łužiska čišćernja, Budyšin
Štóż w nastawkach swoje měnjenje zastupuje, ma je ze svojim mjenom podpisāć. Přinoški njekryja so stajne z měnjeniom redakcje.